

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ธีระพร วีระถาวร "การอนุมานเชิงสถิติขั้นกลาง: โครงสร้างและความหมาย" กรุงเทพมหานคร: พิกษ์การพิมพ์, 2531

สอาด นวิศพงษ์ "การเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบที่ใช้ทดสอบการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531

ศมีลา วิเชียรโรจน์ "การเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบนอนพาราเมตริกที่ใช้ในการเปรียบเทียบการแจกแจงการอยู่รอดของประชากร 2 กลุ่มที่มีค่าสังเกตไม่สมบูรณ์" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาสถิติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533

ภาษาอังกฤษ

Nelson W. Applied Life Data Analysis. New York: John Wiley & Sons, 1982.

Lawless J.F Statistical Models And Method for Lifetime Data. New York: John Wiley & Sons, 1982.

Epstien B. and Sobel M. Life Testing. Journal of the American Statistical Association 48 (1988) : 486-502.

————— Some Theorem Relevant to Life Testing from an Exponential Distribution. Annual of Mathematical Statistics 25 (1954): 373-381.

- Epstien B. and Tsao. Some Test Based on Ordered Observation from Two Exponential Population. Annual of Mathematical Statistics 24 (1953): 458-466.
- Hogg R.V. and Tanis F.A. An Iterated Procedure for Testing Equality of Several Exponential Distribution. Journal of the American Statistical Association 58 (1963): 435-443.
- Hsieh H.K. On Testing the equality of Two Exponential Distribution. Technometrics 23 (1986): 265-269.
- An Exact Test for Comparing Location Parameter of k Exponential Distributiob with Unequal Scale Based on Type II Censored Data. Technometrics 28 (1986): 157-163.
- Kambo N.S. and Awad F.M. Testing Equality of Location Parameter of k Exponential Distribution Communication in statistical Theory and Method 14 (1985): 567-583.
- Kumar S. and Patel H.I. A test for a Comparison of 2 exponential Distribution. Technometrics 13 (1971): 183-189.
- Shetty B.N. and Joshi P.C. Likelihood Ratio Test for Testing Equality of Location Parameter ao Two Exponential Distribution From Doubly Censored Samples. Commnication in Statistical Theory and method 18 (1989): 2063-2072.
- Singh N. The Likelihood Ratio Test for the Equilty of Location Parameter of $k \geq 2$ Exponential Distribution Based on Type II Censored Sample. Technometrics 25 (1983): 193-195.
- Tiku M.l and Vaughan D.C. Testing Equality of Location Parameters of Two Parameters from Censored Sample. Communication in Stastical Theory and Method 20 (1991): 929-944.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

1) การสร้างเลขสุ่ม

ในการสร้างลักษณะการแจกแจงแบบต่าง ๆ นั้น จะต้องใช้ตัวเลขสุ่มเป็นพื้นฐานการสร้าง วิธีที่ใช้ในการสร้างเลขสุ่มมีอยู่หลายวิธีแต่ที่นิยมใช้กันในปัจจุบันนี้คือ วิธีการสร้างเลขสุ่มตามที่ไวท์และซมิดท์ (1975) เสนอไว้ ซึ่งจะใช้โปรแกรมย่อย DOUBLE RANDOM (IX) ผลิตเลขสุ่มให้มีการแจกแจงแบบสม่ำเสมอในช่วง $[0, 1]$ และเป็นอิสระต่อกัน โดยที่ IX คือตัวเลขสุ่มตัวแรกที่เป็นจำนวนเต็มบวกและเป็นเลขคู่และมีค่าน้อยกว่า 2147483648 ซึ่ง IX นี้เป็นค่าเริ่มต้นที่จะให้โปรแกรมคำนวณค่าตัวเลขสุ่มออกมาให้ ในที่นี้ค่าเริ่มต้นที่ใช้ IX=65479 สำหรับรายละเอียดของโปรแกรมในการสร้างเลขสุ่มแสดงได้ดังนี้

```

INTEGER *PIX
DOUBLE RANDOM
*PIX = ((*PIX)*16807%2147483647
IF(*PIX<0)*PIX +=2147483647 + 1
RAN = *PIX/2147483647.0
RETURN (RAN);

```

2) การสร้างการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์

การแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์ เป็นการแจกแจงซึ่งมีฟังก์ชันความหนาแน่นอยู่ในรูปของ

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{\theta} \exp\left(-\frac{x-\beta}{\theta}\right) & ; x > \beta, \theta > 0 \\ 0 & \text{อื่น ๆ} \end{cases}$$

การสร้างตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงแบบเลขชี้โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์ใช้วิธี
Inverse Transformation ซึ่งแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 F(x) &= \int_{\beta}^x \frac{1}{\theta} \exp\left(-\frac{x-\beta}{\theta}\right) dx \\
 &= -\exp\left[-\frac{(x-\beta)}{\theta}\right] \\
 &= -\left[\exp\left(-\frac{(x-\beta)}{\theta}\right) - \exp\left(-\frac{(\beta-\beta)}{\theta}\right)\right] \\
 &= 1 - \exp\left(-\frac{(x-\beta)}{\theta}\right) \\
 \exp\left(-\frac{(x-\beta)}{\theta}\right) &= 1 - F(x) \\
 -\frac{(x-\beta)}{\theta} &= \ln [1-F(x)] \\
 x &= \beta - \theta \ln[1-F(x)]
 \end{aligned}$$

ดังนั้นโปรแกรมซึ่งใช้ในการสร้างการแจกแจงแบบเลขชี้โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์
แสดงได้ดังนี้

```

GENERATING 2 PARAMETERS EXPONENTIAL DISTRIBUTION
FOR(J=1);J<=NUM-GROUP;J++) {
FOR(I=1);I<=NUM_DATA;I++ {
/* CASE BETA AT LEAST GROUP IS 2 OR MORE */
IF(J==NUM_GROUP)
X[J][I] = BETA - (STTA*LOG(1.0-RANDOM(IX)))
X[%D][%D] = X[I][J]
END

```

ภาคผนวก II

โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัย

```

/*****
/***** A COMPARISON ON POWER OF TEST STATISTICS FOR TESTING *****/
/***** EQUALITY OF LOCATION PARAMETER OF *****/
/***** TWO-PARAMETES EXPONENTIAL DISTRIBUTION *****/
/*****

# INCLUDE < STDIO.H >

# INCLUDE < MATH.H >

# INCLUDE < MALLOC.H >

# DEFINE BETA 1

EXTERN DOUBLE LOG ( ) ;

/*****GENERATING RANDOM NUMBER*****/

DOUBLE RANDOM (PIX)

LONG INT *PIX;

{ DOUBLE RAN;
  *PIX = ((*PIX)*16807%2147483647
  IF(*PIX<0) *PIX +=2147483647 + 1
  RAN = *PIX/2147483647

  RETURN (RAN)
}

/*****SORT DATA X = DATA IN DOUBLE, N=NUMBER OF DATA*****/

VOID SORT (X,ND,NG)

```



```

DOUBLE *X[]
INT ND;
INT NG;
{
    INT I,J,K;
    DOUBLE TEMP;
    /*GETCHAR();*/
    FOR (K=1;K<=NG;K++)
        FOR (I=1;I<ND;J++)
            FOR (J=1;J<ND;J++) {
                IF(X[K][J]>X[K][J+1]) {
                    TEMP = X[K][J]
                    X[K][J] = X[K][J+1]
                    X[K][J+1] = TEMP;
                }
            }
    }
}

/*****SORT DATA Z=DATA IN DOUBLE, N=NUMBER OF DATA *****/

VOID SORT1D(Z.ND)
DOUBLE *Z;
INT ND;
{
    INT I,J;
    DOUBLE TEMP;
    /*GETCHAR();*/
    FOR (I=1;<ND;I++)

```

```

FOR (J=1;,ND;J++){
    IF(Z[J]>Z[J+1]){
        TEMP = Z[J]
        Z[J] = Z[J+1]
        Z[J+1]= TEMP;
    }
}

MAIN()

/*****INITIALIZE RANDOM VALUE*****/
LONG INT IX=65479
INT H,I,J,K,R,NUM_DATA,NUM_GROUP,NUM_ROUND;
INT CENSOR.
DOUBLE **X;
DOUBLE *Z.*ZTEMP,D,T,SIGMA
DOUBLE SETA,COUNT01=0.0,COUNT05=0.0,IP01=0.0,IP05=0.0,LR01=0.0
LR05=0.0,TIKU01=0.0,TIKU05=0.0

/*****/
/*****CALCULATE CRITICAL REGION OF TIKU*****/
/*****/
TIKU01 = -1.0*LOG(1.0-POW(0.95,1.0/(NUM_GROUP-1.0)))/NUM_DATA;
TIKU05 = -1.0*LOG(1.0-POW(0.99,1.0/(NUM_GROUP-1.0)))/NUM_DATA;
/*****/
/*****LOOP FOR NUM_ROUND ROUNDS*****/
FOR (L=1;L<=NUM_ROUND;L++)
/*****/

```



```

*****GENERATE EXPONENTIAL 2 PARAMETERS*****

FOR (J=1;J<=NUM_GROUP;J++){
FOR (I=1;I<=NUM_DATA;++){
IF(J==NUM_GROUP;J++)
X[I][J] = BETA -(SETA*LOG(1.0-RANDOM(&IX)));
}
SORT(X, NUM_DATA, NUM_GROUP)
/* FOR(J=1;J<=NUM_GROUP;J++)
FOR(I=1;I<=NUM_DATA;++)

*****
*****TIKU TESTING*****
*****

R = NUM_DATA-CENSOR;
D = (NUM_DATA - CENSOR - 1)*NUM_GROUP;
SIGMA = 0.0
FOR (I=1;I<=NUM_GROUP;I++){
FOR(J=1;J<=NUM_DATA - CENSOR;J++)
SIGMA +=X[I][J]
SIGMA += CENSOR*X[I][NUM-CENSOR]-(NUM_DATA*X[I][J]);
SIGMA /=D;
FOR (I=1;I<=NUM_GROUP;I++){
FOR (J=1;J<=I;J++)
ZTEMP[J] = X[I][J]
SORT1D(ZTEMP,I);
Z[I] = ZTEMP[1]
T = (ZTEMP [NUM_GROUP] - ZTEMP[1])/SIGMA

```

```
IF (T>TIKU01) TIKU01++
```

```
IF (T>TIKU05) TIKU05++
```

```
*****
```

```
*****LIKELIHOOD RATIO TEST*****
```

```
*****
```

```
R = NUM_DATA - CENSOR
```

```
FOR (J=1;J<=NUM_GROUP;J++){
```

```
  S[J] = 0
```

```
  FOR(I=1;I<=R;I++){
```

```
    S[J] += (X[I][J] - X[J][1]);
```

```
  S[J] += (NUM_DATA-R)*(X[J][R]-X[J][1]);
```

```
  S[J] /=R;
```

```
  }
```

```
C = NUM_GROUP*R
```

```
S = 0.0
```

```
FOR (J=1;J<=NUM_GROUP;J++){
```

```
  S +=R*S[J]
```

```
}
```

```
S = S/(C-NUM_GROUP);
```

```
FOR (J=2;J<=NUM_GROUP;J++) {
```

```
  W[J]=2*(NUM_DATA*(NUM_GROUP-J+1))*FABS(X[J][1]-X[J-1][1])/SETA;
```

```
  V_LR = 0.0
```

```
  FOR (J=2;J<=NUM_GROUP;J++){
```

```
    V_LR +=W[J]
```

```
  V_LR = V_LR*SETA;
```

```
  U_LR[L] = V_LR/2*(NUM_GROUP-1)*S;
```

```

IF(U_LR[L]>CRITICAL01) LR01++
IF(U_LR[L]>CRITICAL05) LR05++

/*****
/*****ITERATED PROCEDURE*****/
/*****/

FOR(I=1;I<=NUM_GROUP;++) {
    FOR (J=1;J<=J++)
        ZTEMP[J] = X[I][J];
        SORT1D(ZTEMP,I);
        Z[I] = ZTEMP[1]
    U_IT = (NUM_DATA*(NUM_GROUP-1))*(Z[NUM_GROUP-1]) + (NUM_DATA*
X(NUM_GROUP][1] - (NUM_DATA*NUM_GROUP*Z[NUM_GROUP]));
    R = NUM_DATA - CENSOR;
    FOR(I=1;I<=NUM_GROUP;++) {
        IP[I] = 0.0
        FOR (J=1;J<=I;J++){
            FOR (H=1;H<=H++)
                IP[I] +=(X[J][H]-Z[I]);
                IP[I] +=(NUM_DATA-R)*(X[J][R]-Z[I]);
        }
        FOR (I=1;I<=NUM_GROUP;I++){
            FOR(J=1;J<=R;J++)
                VC[I] += (NUM_DATA-R)*(X[I][J]-X[I][J]);

```


J = U_IT*(R*NUM_GROUP-2)/(IPNUM_GROUP-1]*V[NUM_GROUP]);

IF (J>CRITICAL01) IP01++

IF (J>CRITICAL05) IP05++

/***/

/***/

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ในภาคผนวก ค จะแสดงรูปการเปรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ ค่าอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ IP, LR และ TIKU ดังนี้

รูปที่ 4.1.13-4.1.18 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 กรณีที่มีข้อมูลสมบูรณ์ จำแนกตามจำนวนกลุ่มประชากร ค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล และระดับนัยสำคัญ α ตามลำดับ

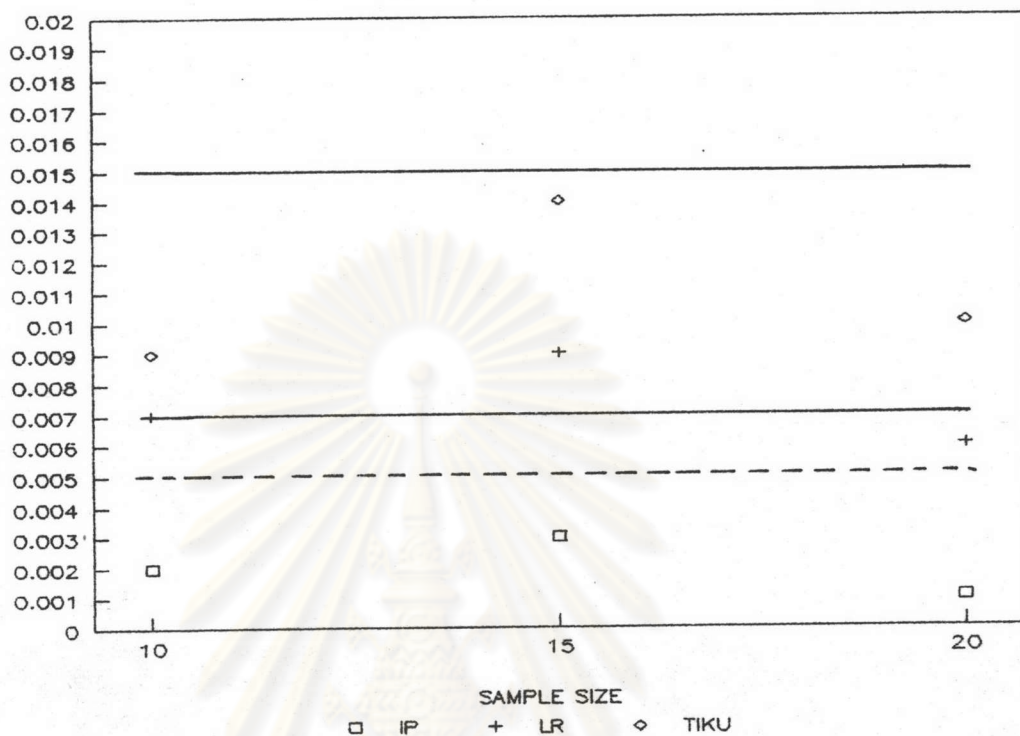
รูปที่ 4.1.19-4.1.30 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 กรณีที่มีข้อมูลไม่สมบูรณ์ จำแนกตามขนาดตัวอย่าง ค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล จำนวนกลุ่มประชากร และระดับนัยสำคัญ α ตามลำดับ

รูปที่ 4.2.13-4.2.18 แสดงค่าอำนาจการทดสอบกรณีที่มีข้อมูลสมบูรณ์ จำแนกตามจำนวนกลุ่มประชากร ค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล และระดับนัยสำคัญ α ตามลำดับ

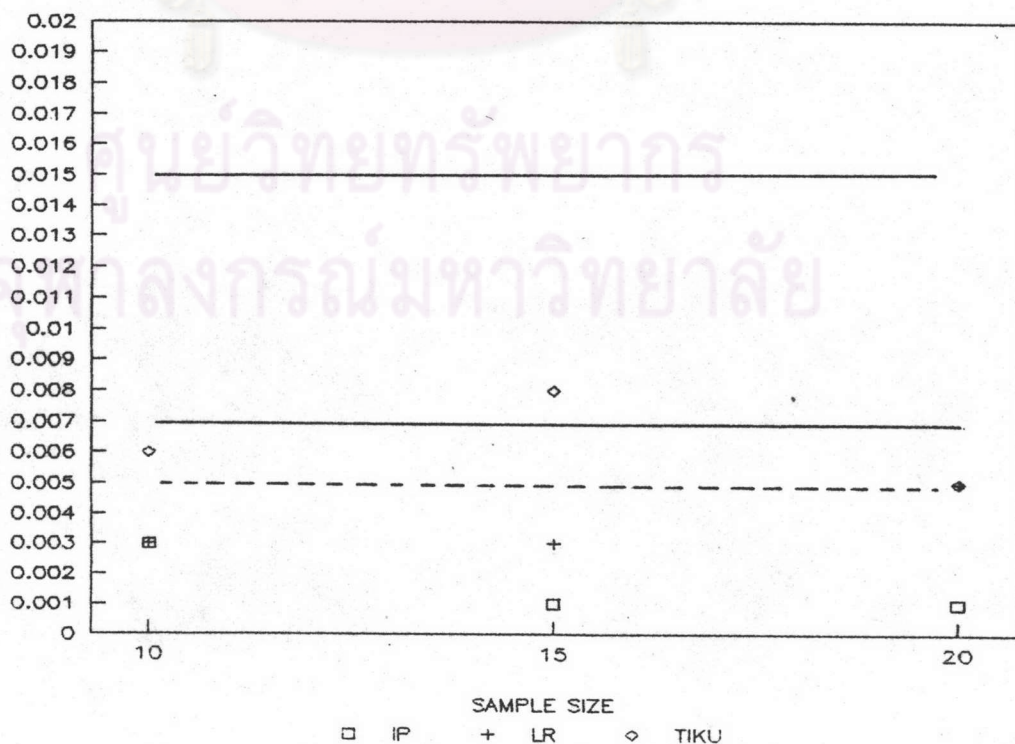
รูปที่ 4.2.19-4.2.30 แสดงค่าอำนาจการทดสอบกรณีที่มีข้อมูลไม่สมบูรณ์ จำแนกตามขนาดตัวอย่าง ค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล จำนวนกลุ่มประชากร และระดับนัยสำคัญ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

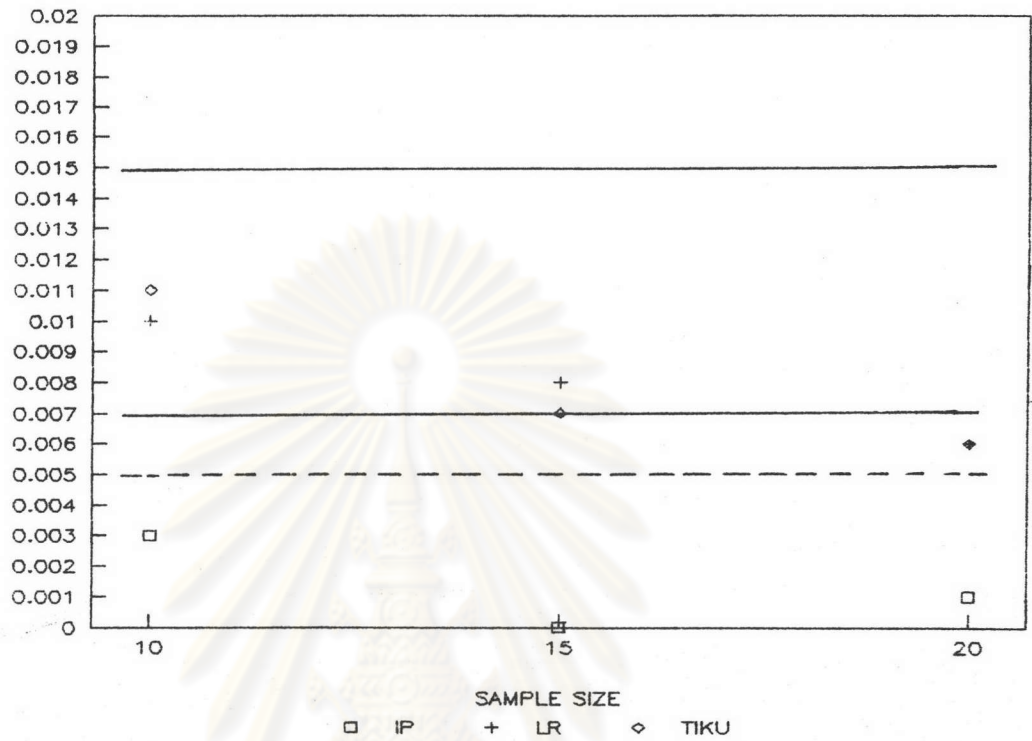
รูปที่ 4.1.13 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่าพารามิเตอร์ แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

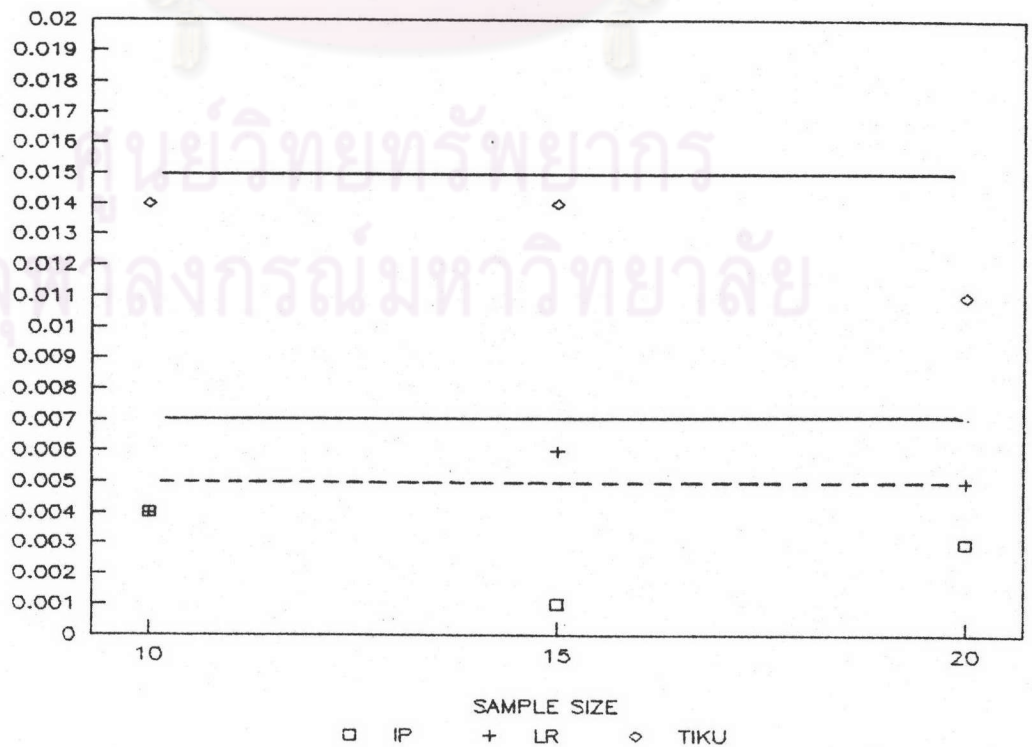
รูปที่ 4.1.14 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่าพารามิเตอร์ แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

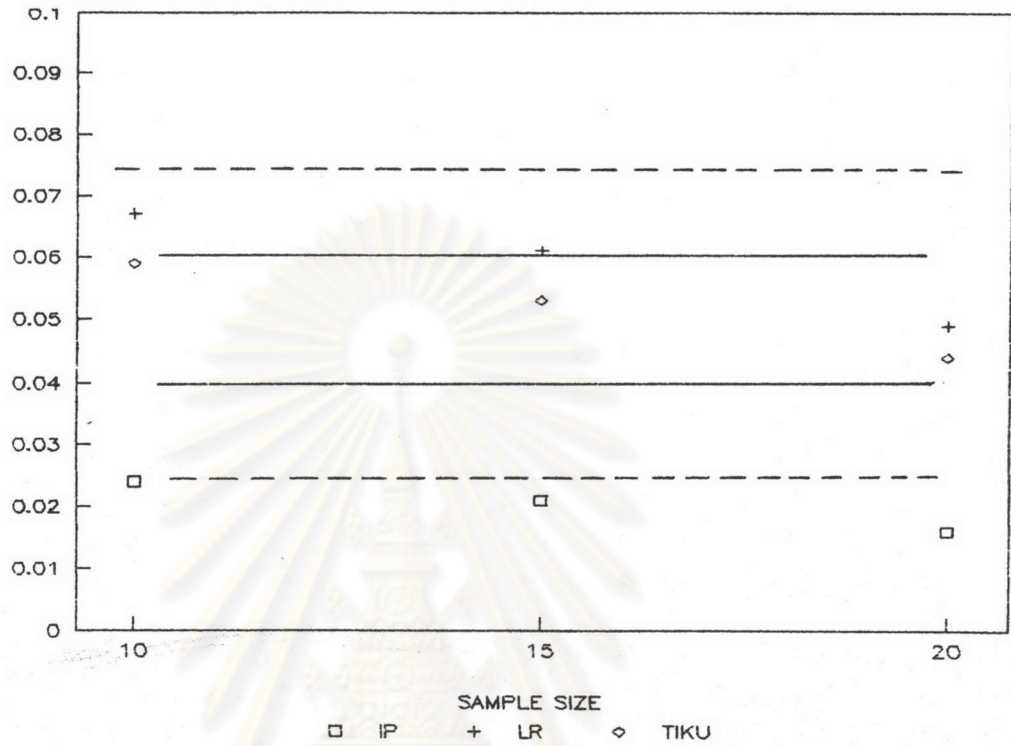
รูปที่ 4.1.15 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่าพารามิเตอร์ แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

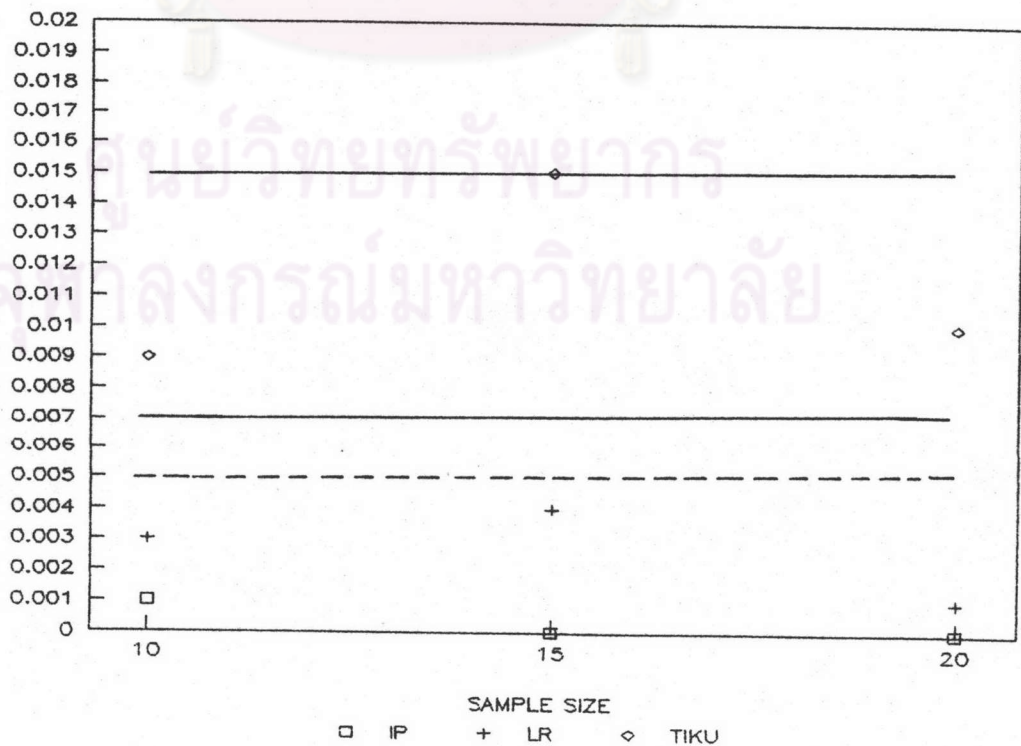
รูปที่ 4.1.16 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่าพารามิเตอร์ แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

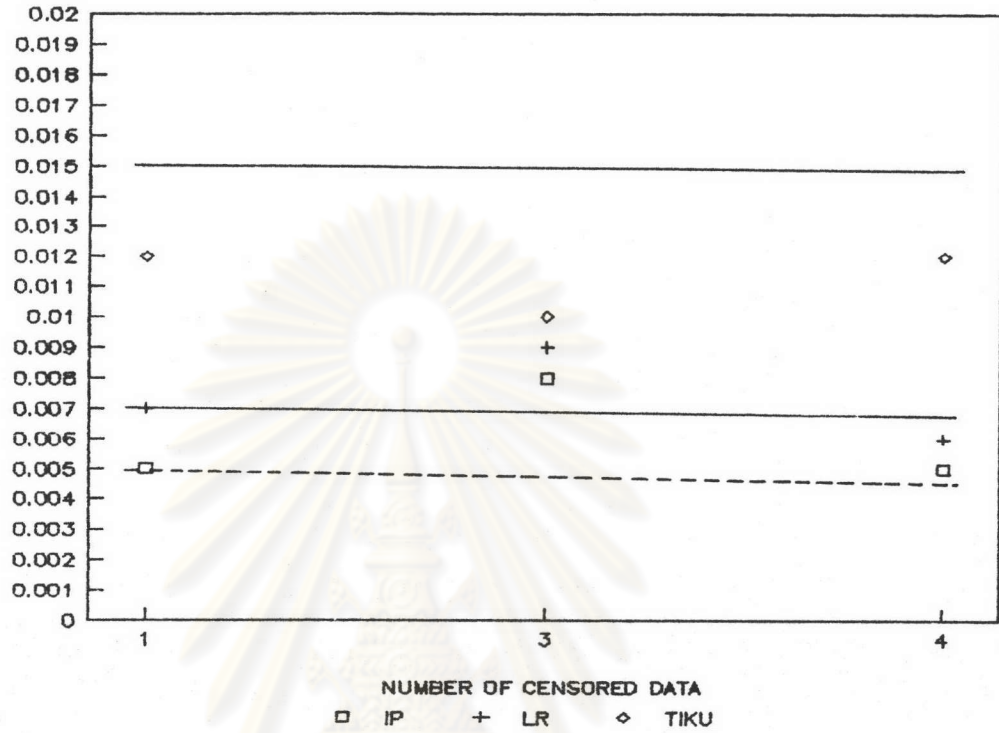
รูปที่ 4.1.17 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่าพารามิเตอร์ แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

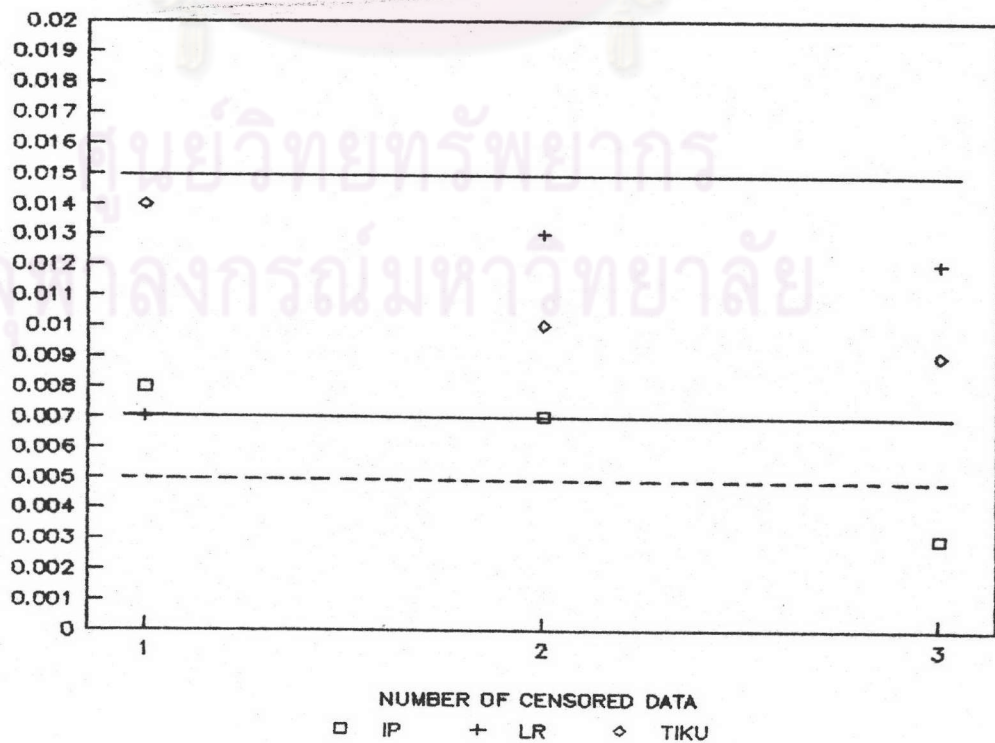
รูปที่ 4.1.18 แสดงค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่าพารามิเตอร์ แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

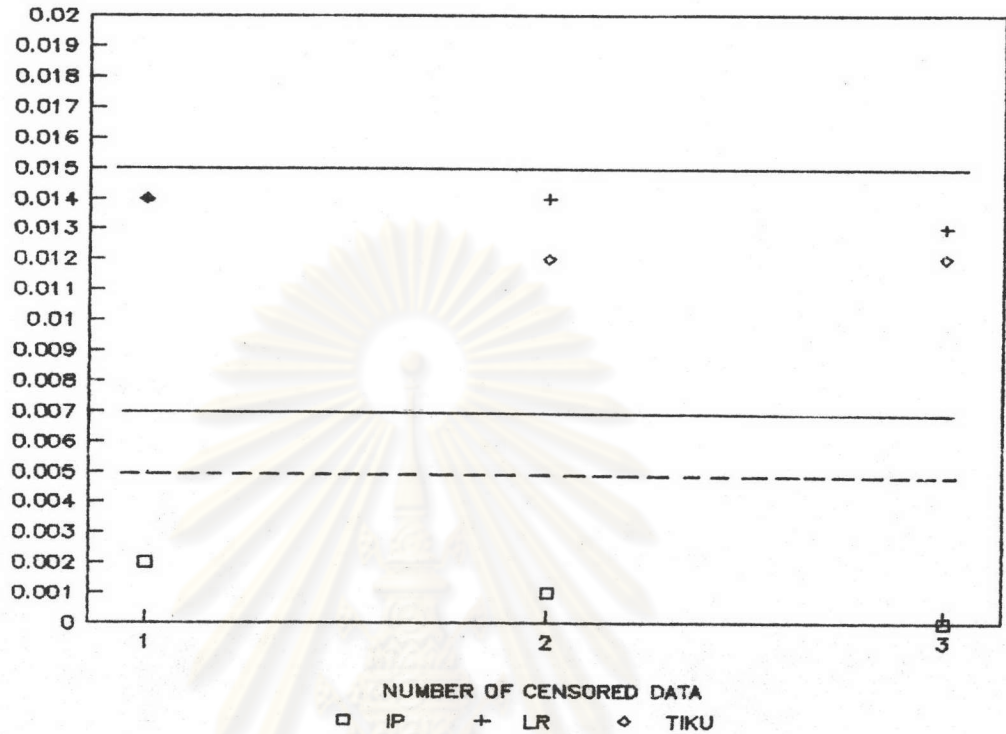
รูปที่ 4.1.19 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=10 พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

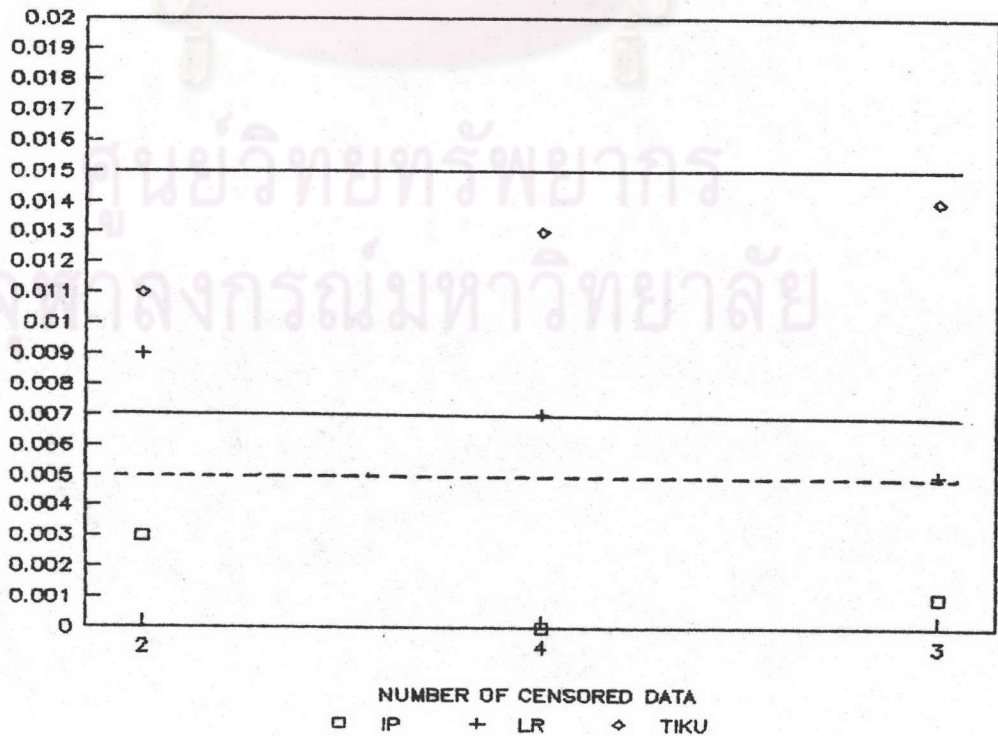
รูปที่ 4.1.20 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=15 พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

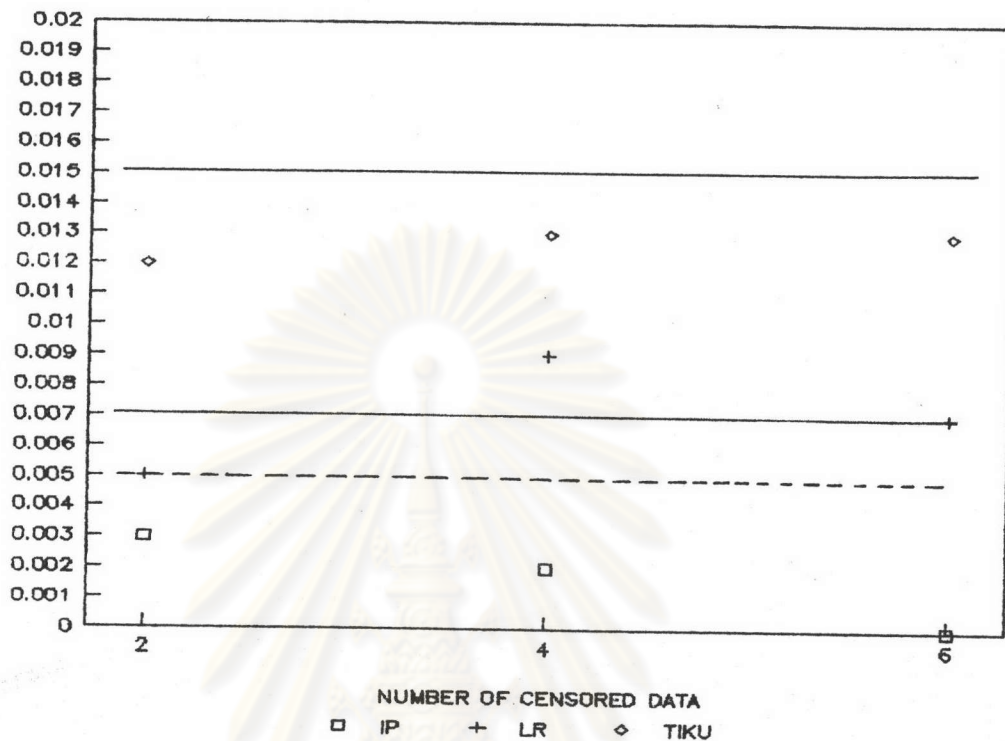
รูปที่ 4.1.21 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=10 พารามิเตอร์แสดงสเกล=1, จำนวนกลุ่มประชากร=3 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

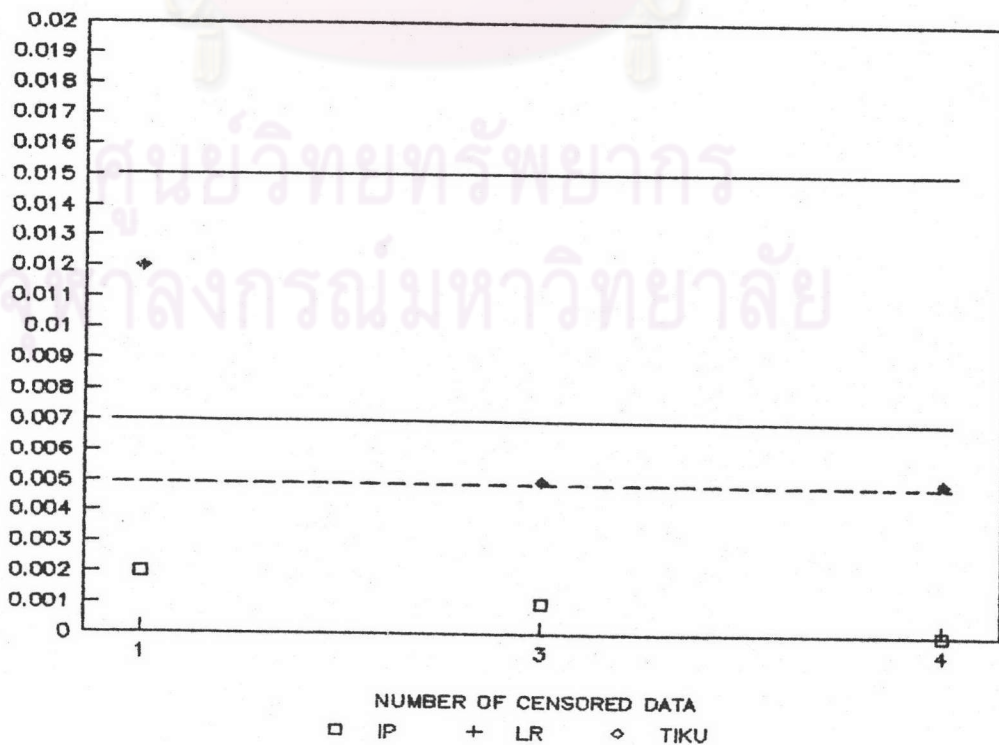
รูปที่ 4.1.22 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=20 พารามิเตอร์แสดงสเกล=1, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

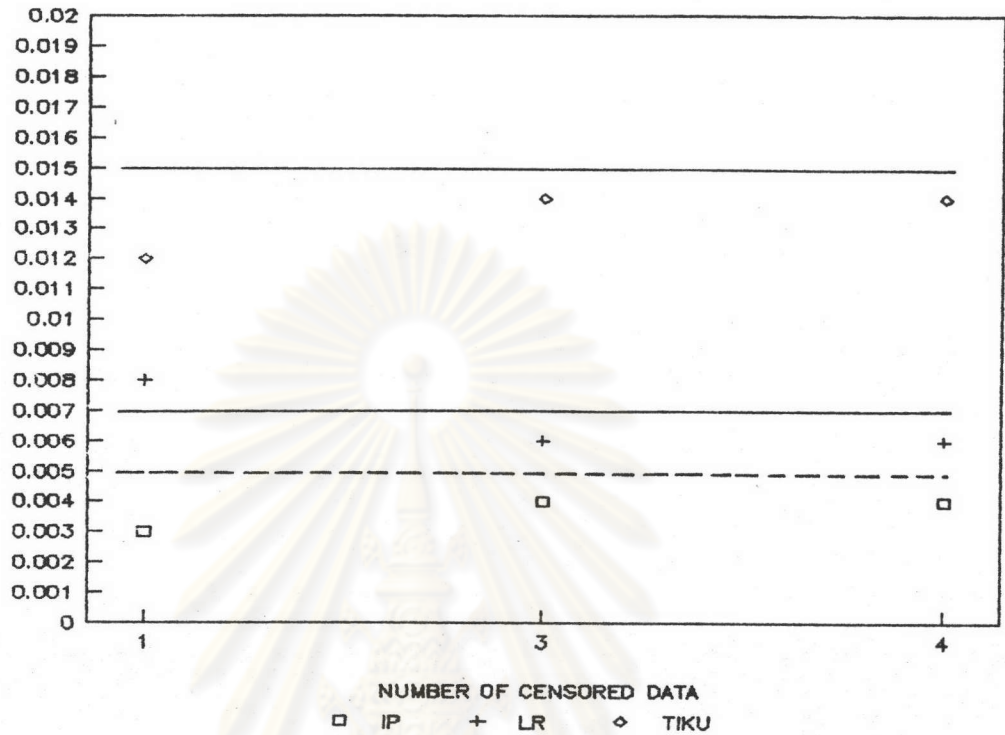
รูปที่ 4.1.23 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=20 พารามิเตอร์แสดงสเกล=1, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

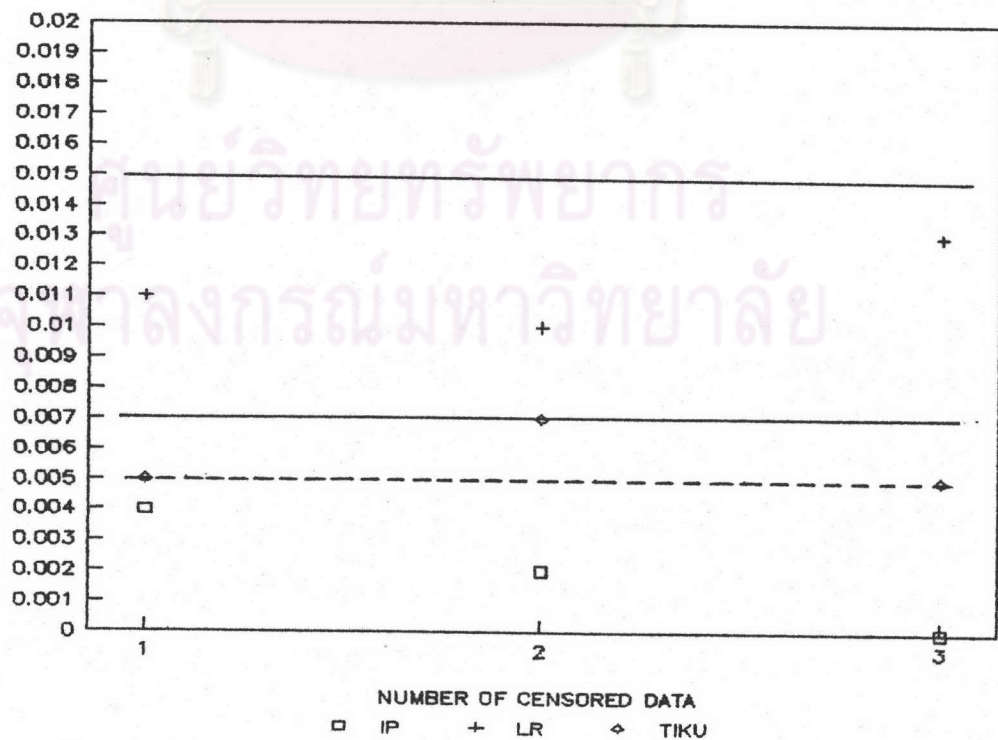
รูปที่ 4.1.24 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=20 พารามิเตอร์แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

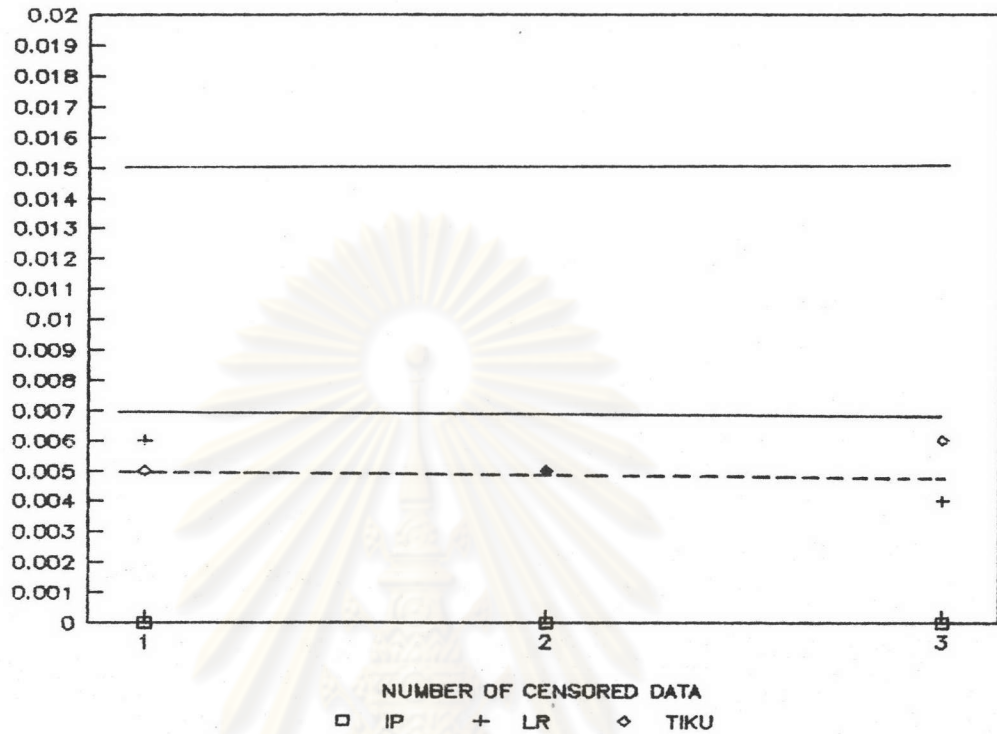
รูปที่ 4.1.25 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=15 พารามิเตอร์แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

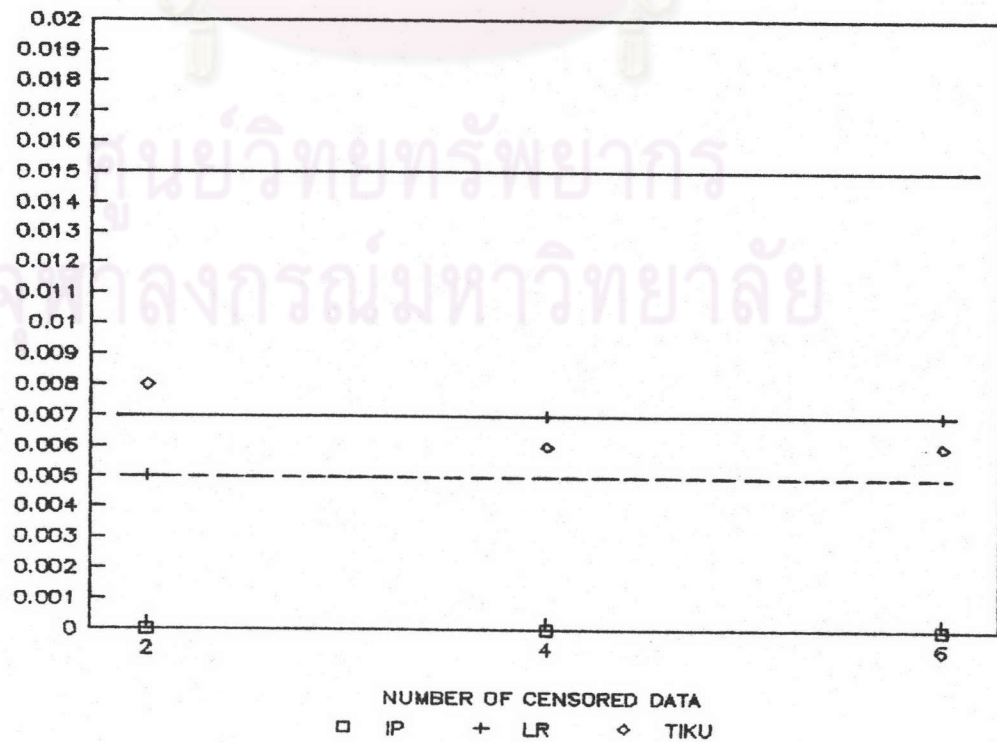
รูปที่ 4.1.26 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=15 พารามิเตอร์แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

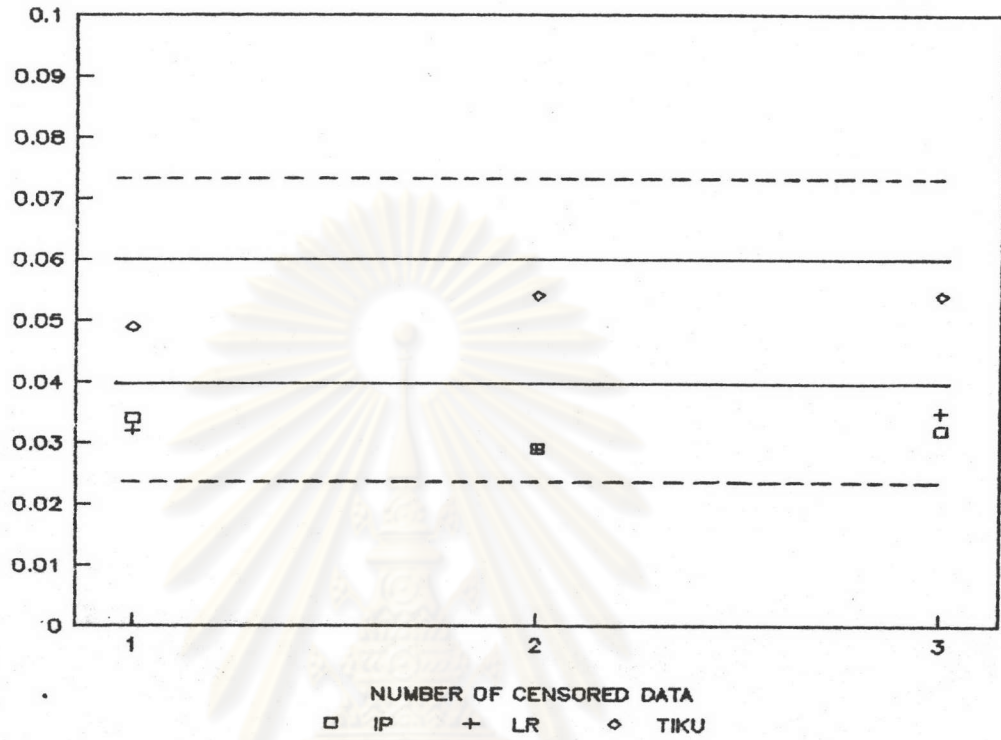
รูปที่ 4.1.27 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=10 พารามิเตอร์แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

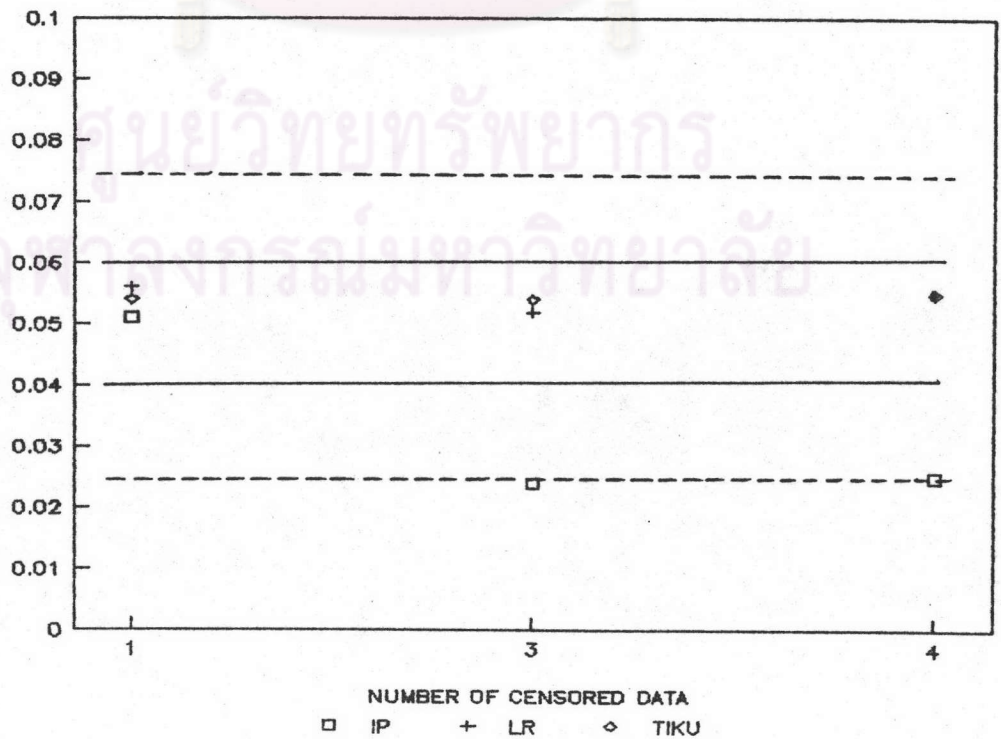
รูปที่ 4.1.28 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=10 พารามิเตอร์แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

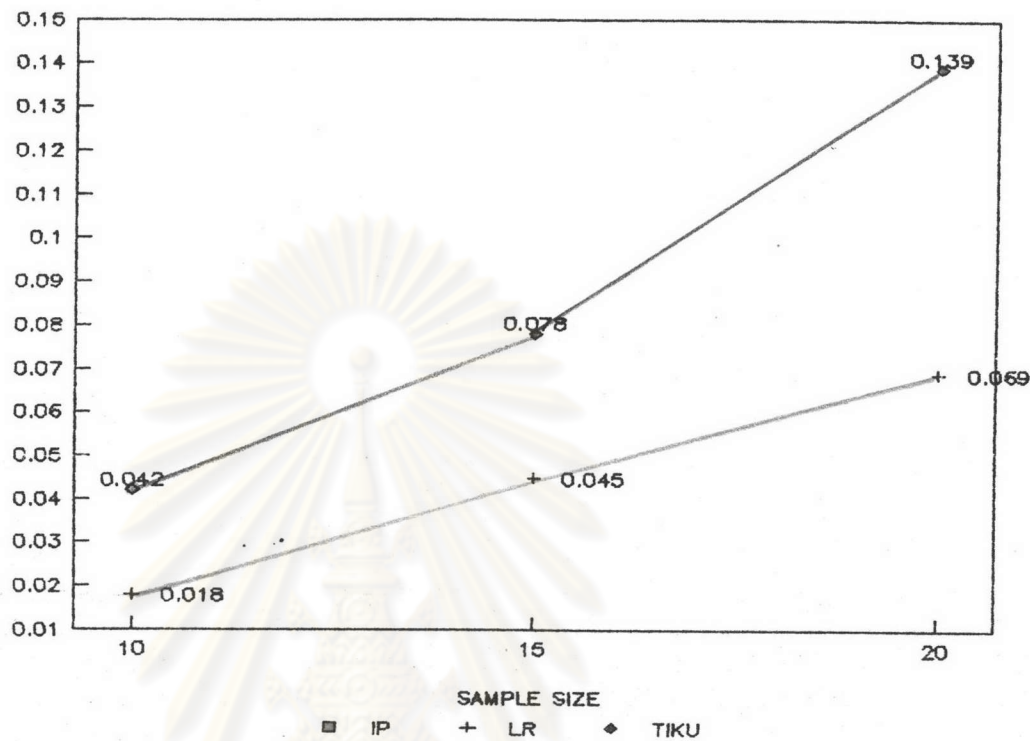
รูปที่ 4.1.29 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=10 พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

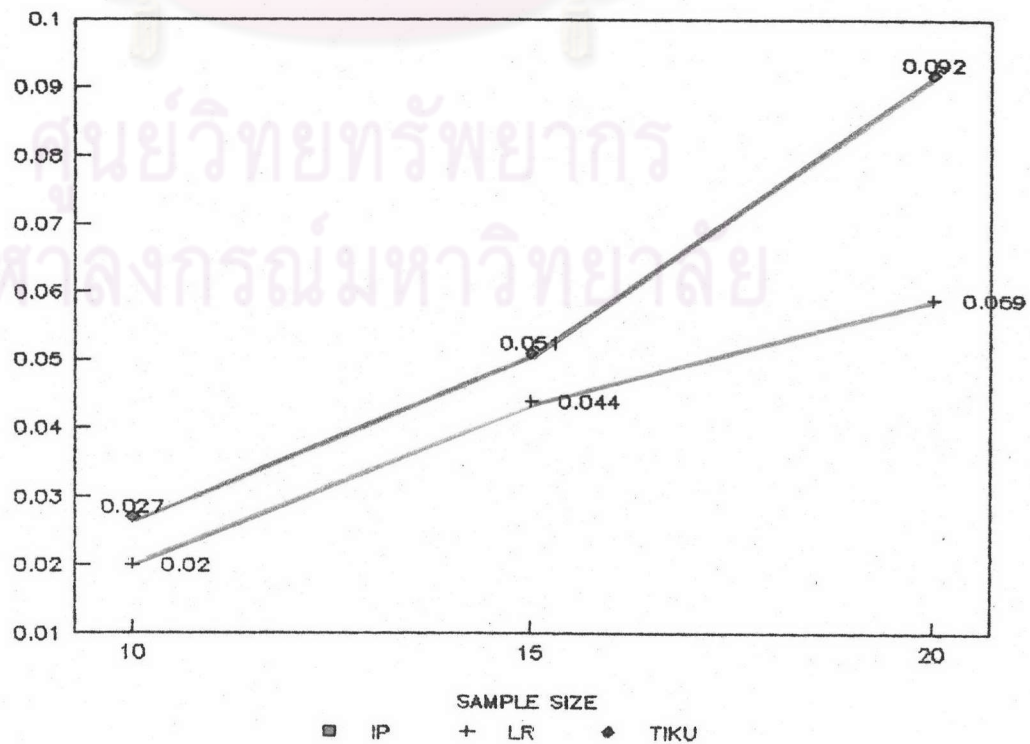
รูปที่ 4.1.30 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อใช้ขนาดตัวอย่าง=15 พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5, จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

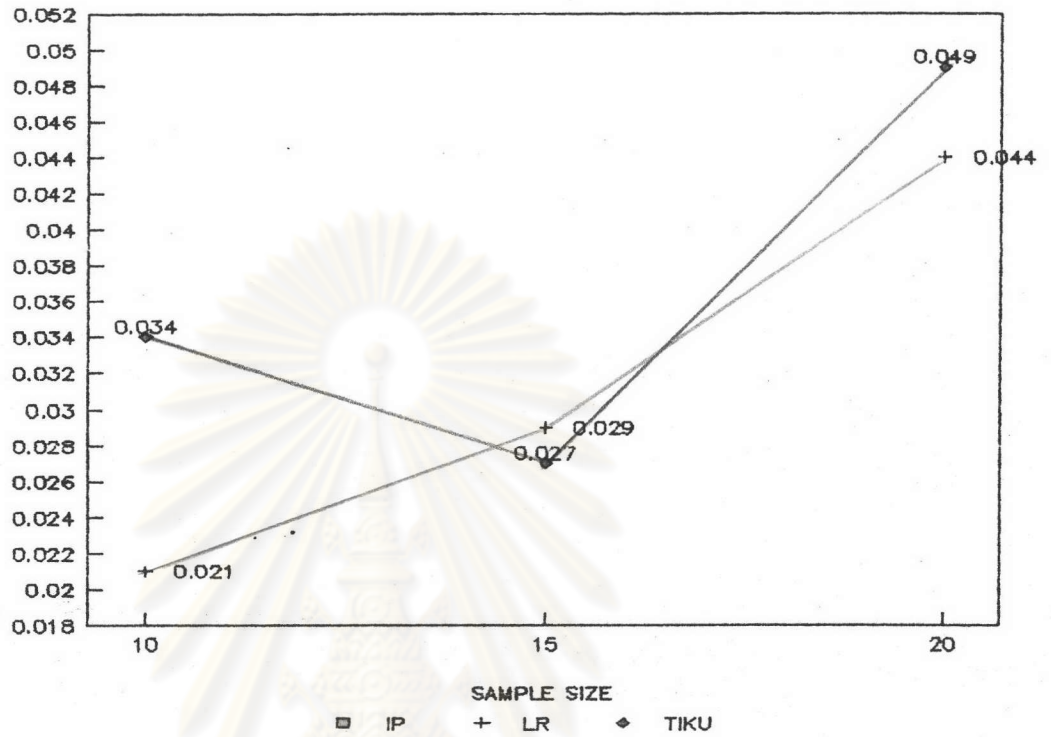
รูปที่ 4.2.13 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่ม
ประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

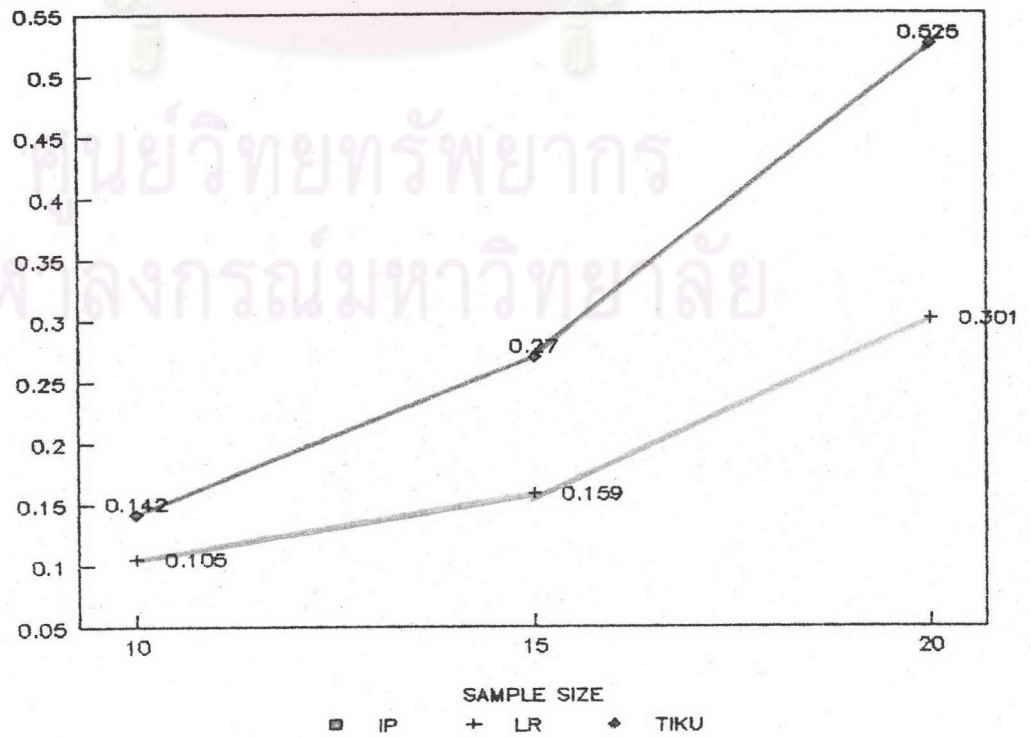
รูปที่ 4.2.14 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่ม
ประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

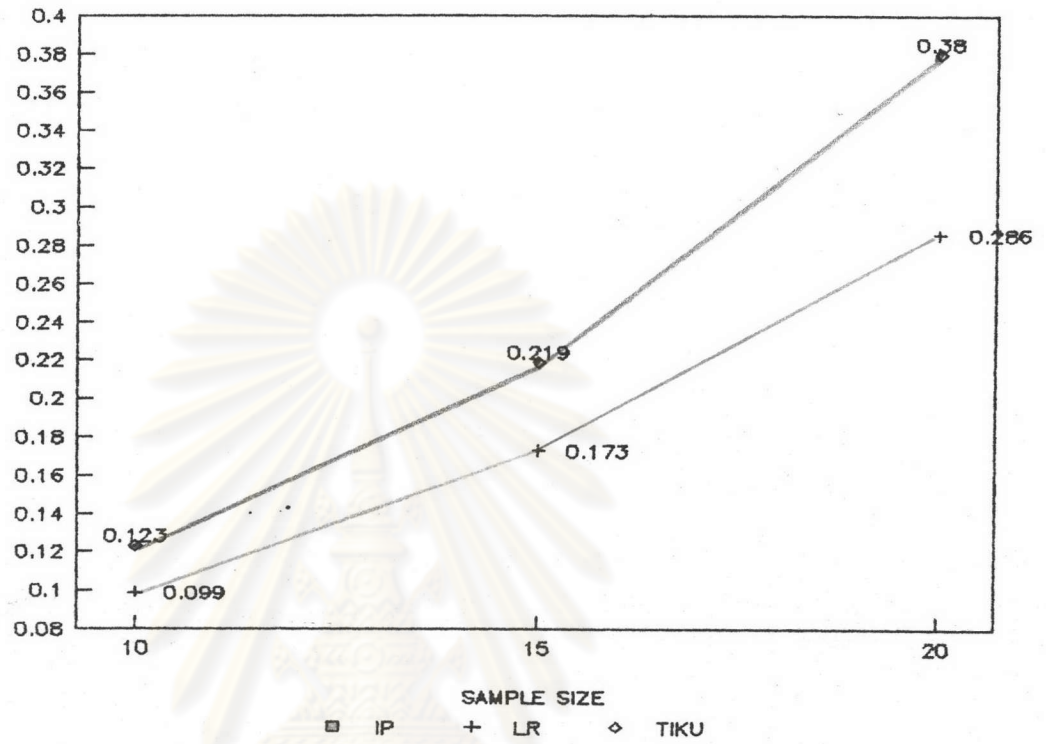
รูปที่ 4.2.15 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

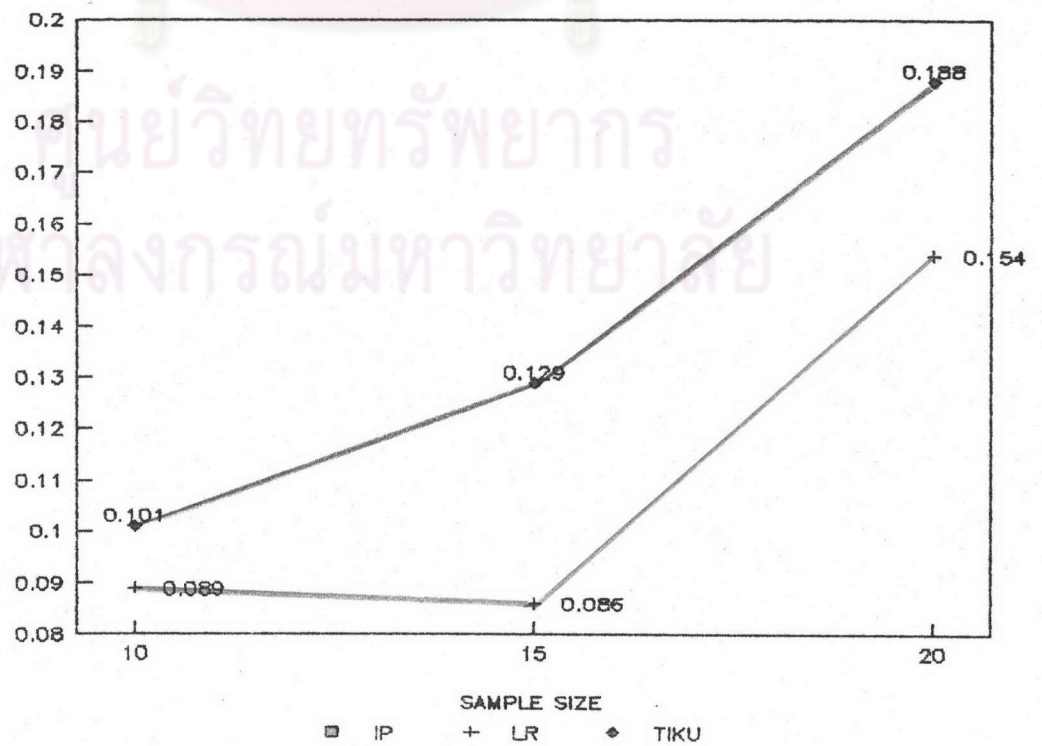
รูปที่ 4.2.16 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล=2, จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

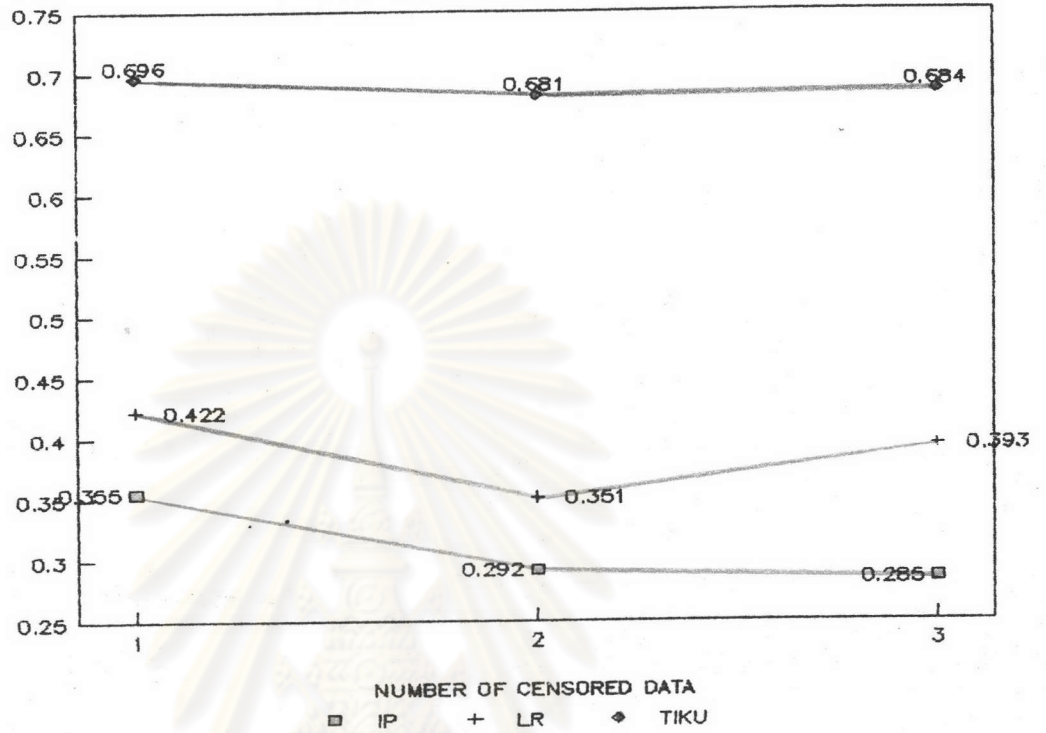
รูปที่ 4.2.17 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

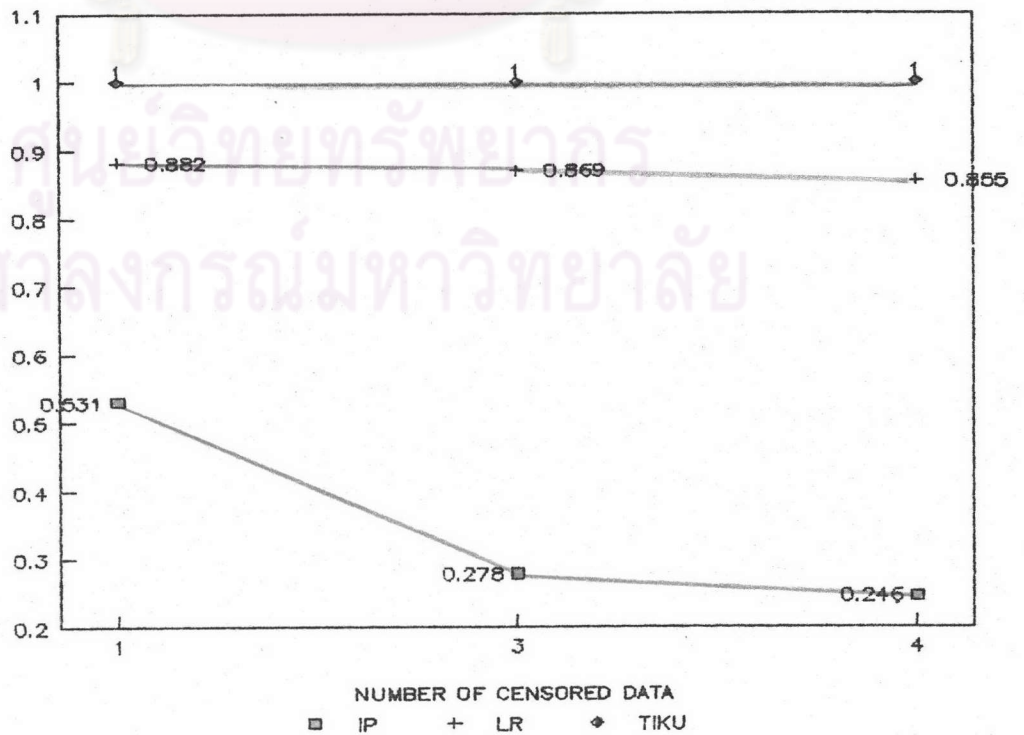
รูปที่ 4.2.18 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล=5, จำนวนกลุ่มประชากร=2 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

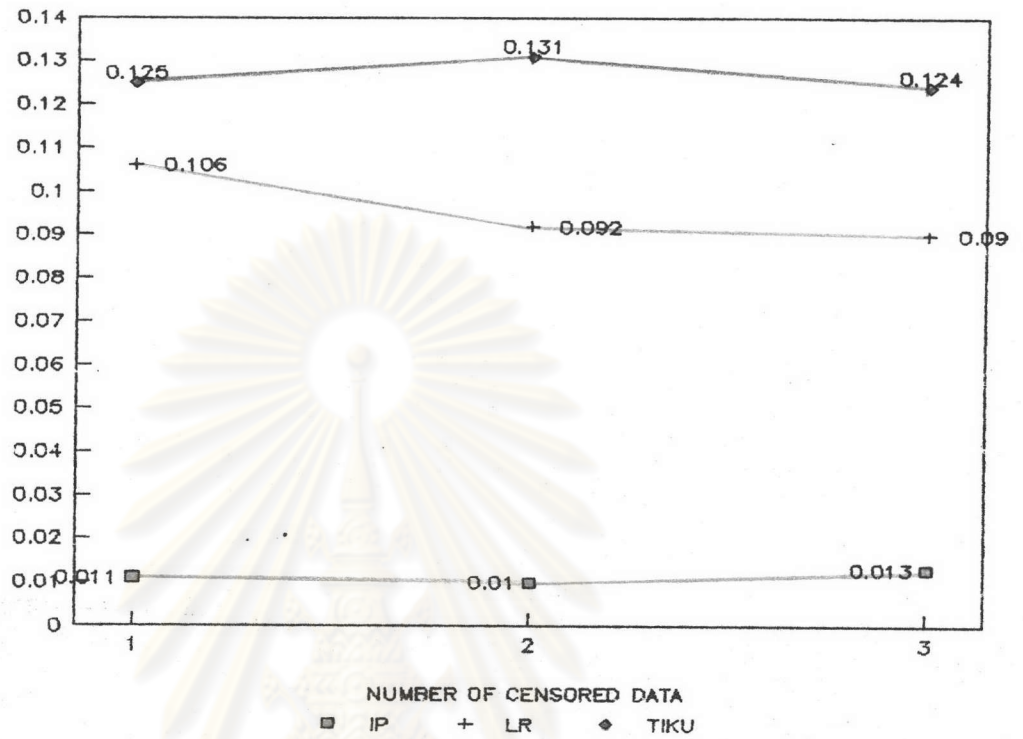
รูปที่ 4.2.19 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=10, พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

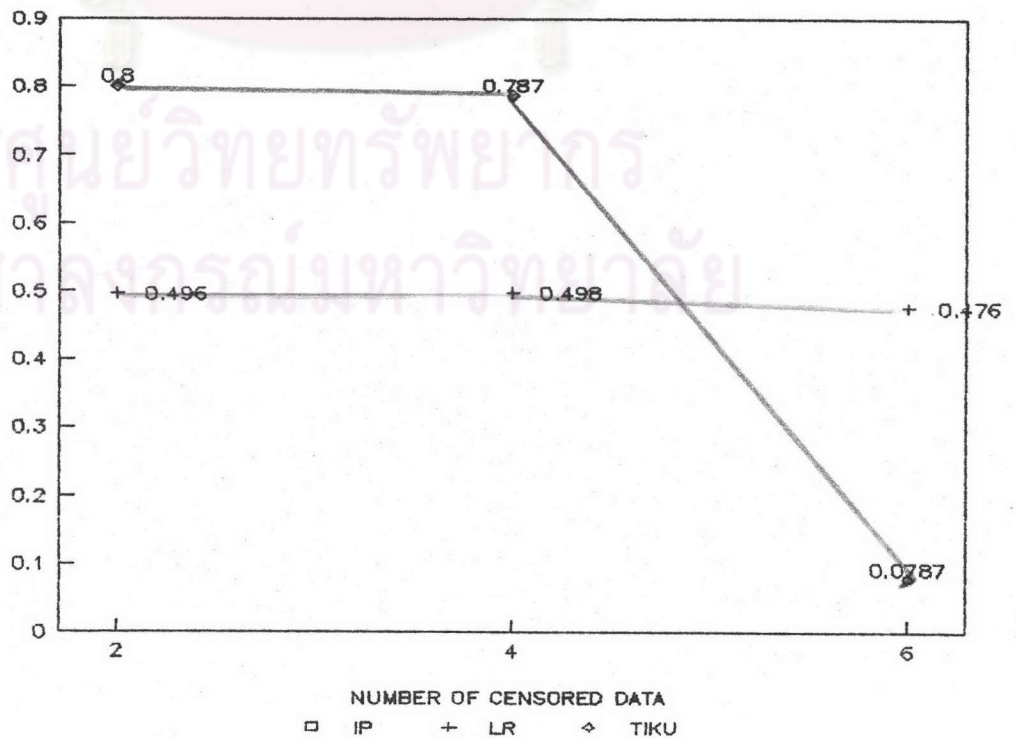
รูปที่ 4.2.20 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=15, พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

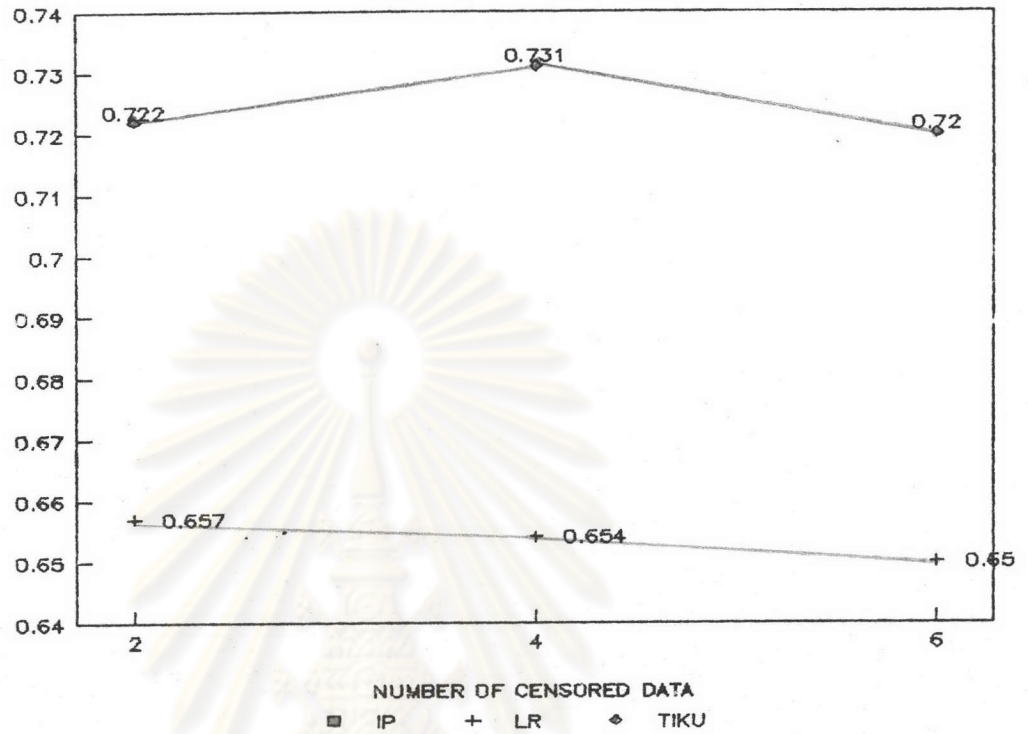
รูปที่ 4.2.21 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=10, พารามิเตอร์แสดงสเกล=1
จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

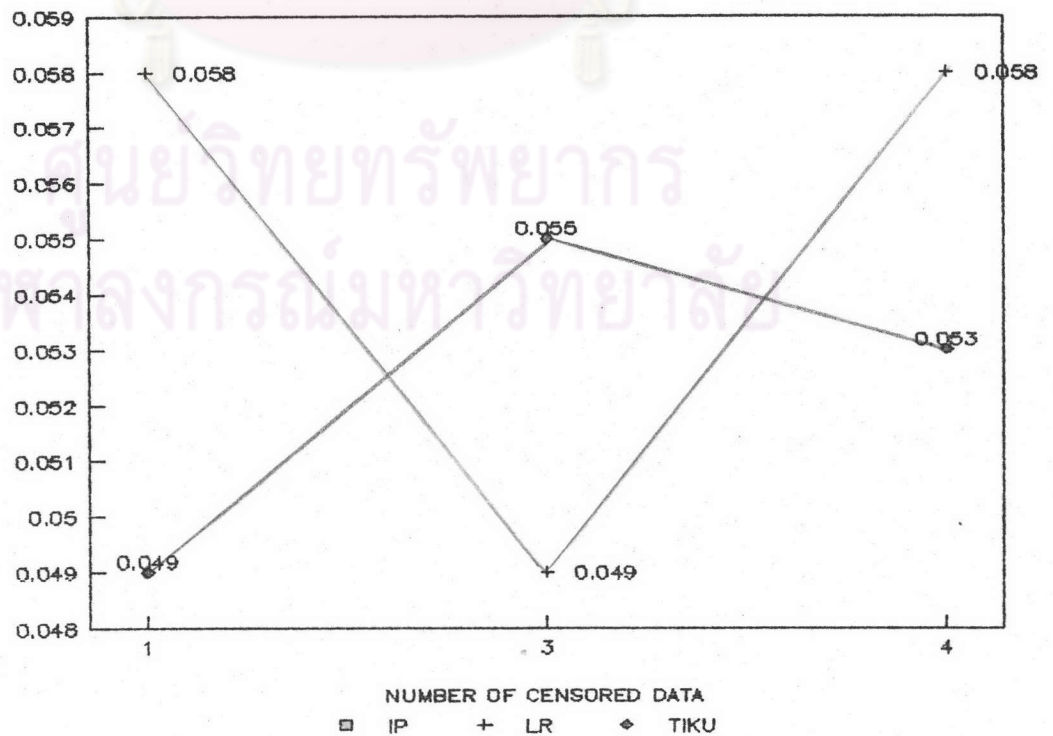
รูปที่ 4.2.22 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=20, พารามิเตอร์แสดงสเกล=1
จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

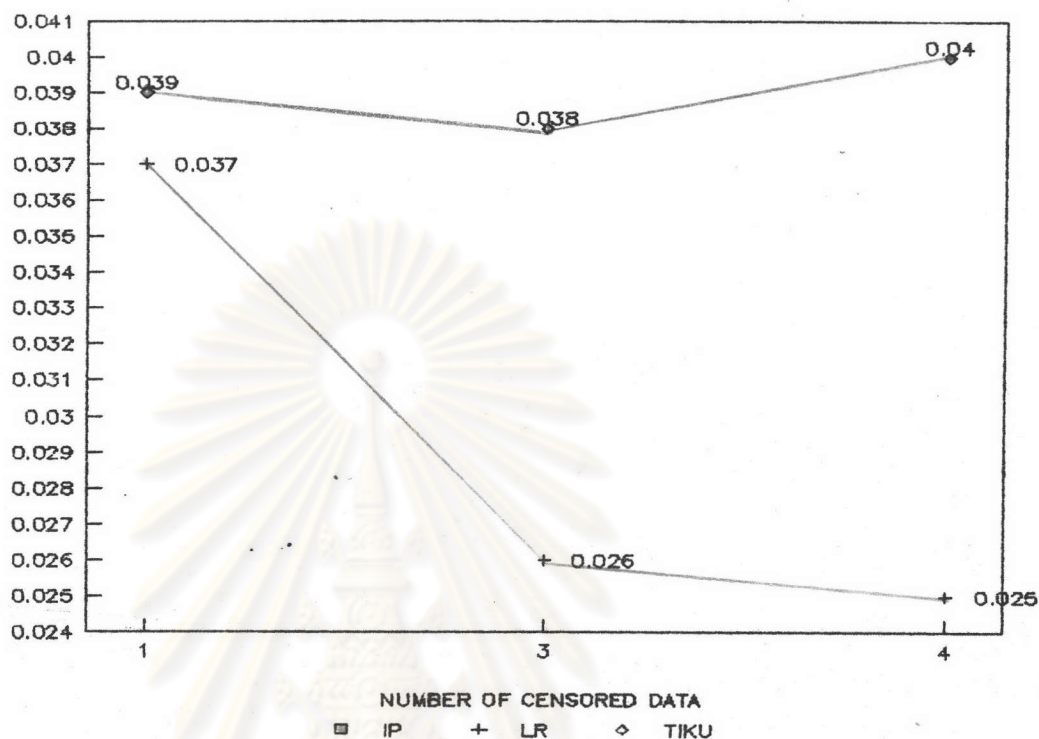
รูปที่ 4.2.23 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=20, พารามิเตอร์แสดงสเกล=1
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

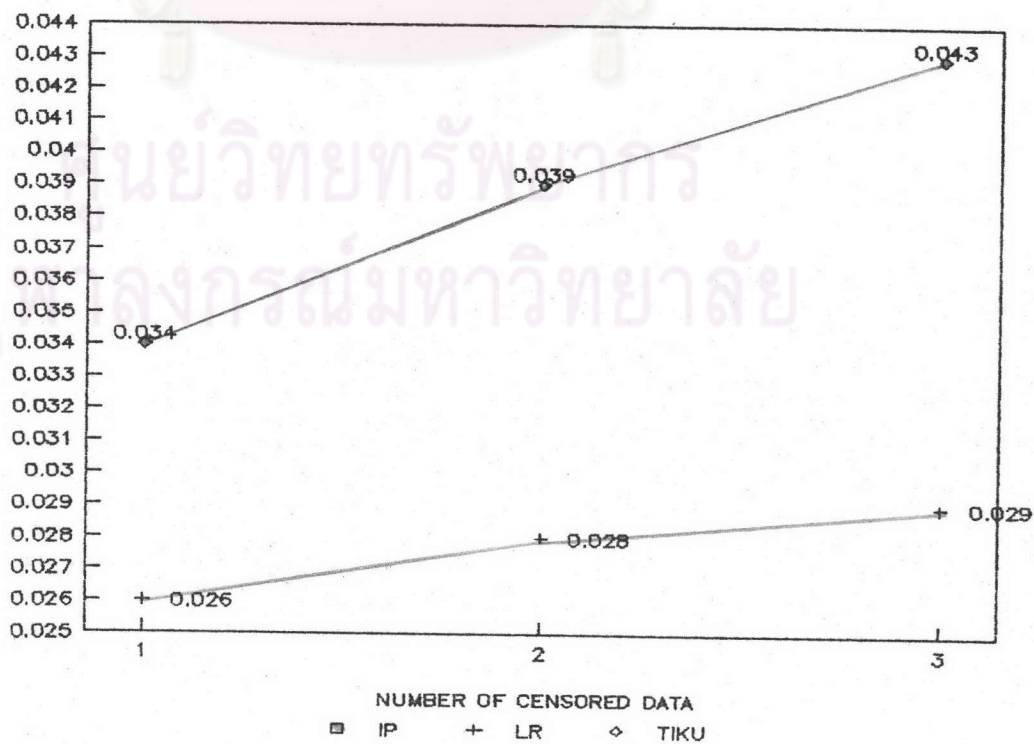
รูปที่ 4.2.24 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=20, พารามิเตอร์แสดงสเกล=5
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

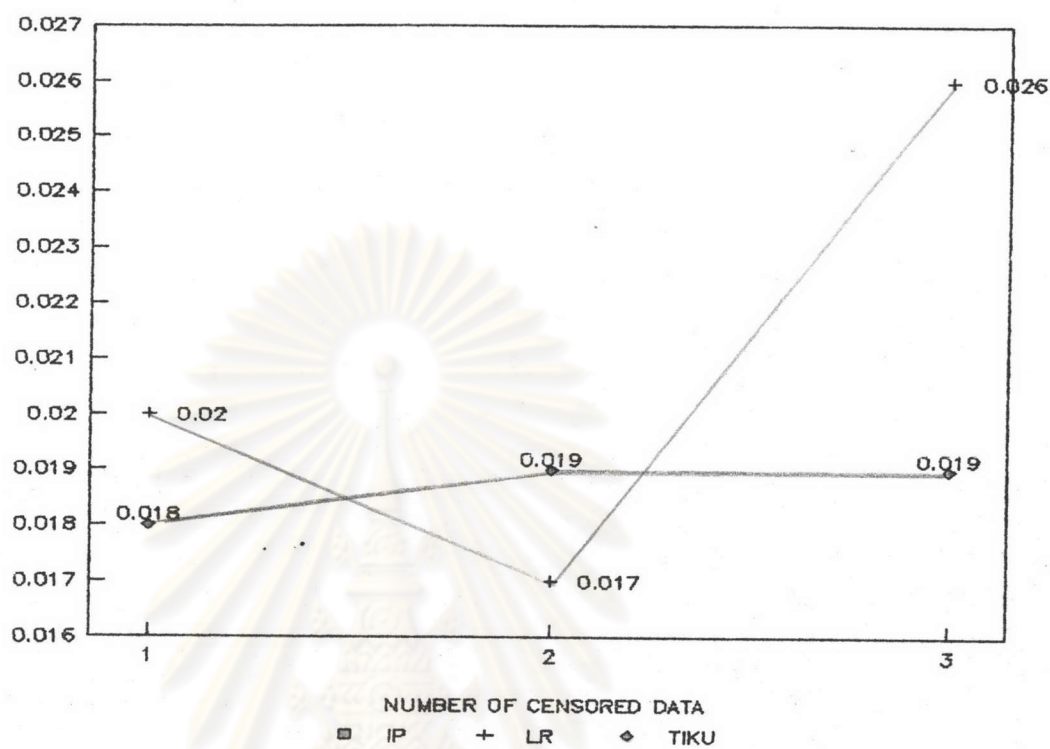
รูปที่ 4.2.25 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=15, พารามิเตอร์แสดงสเกล=2
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

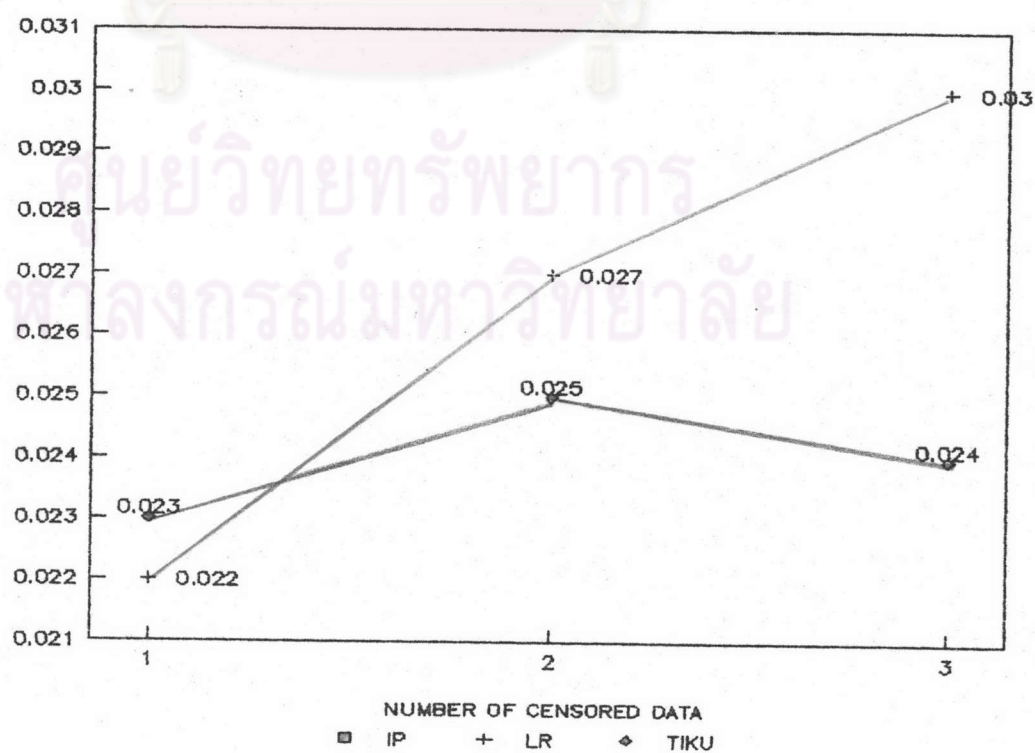
รูปที่ 4.2.26 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=15, พารามิเตอร์แสดงสเกล=2
จำนวนกลุ่มประชากร=3 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

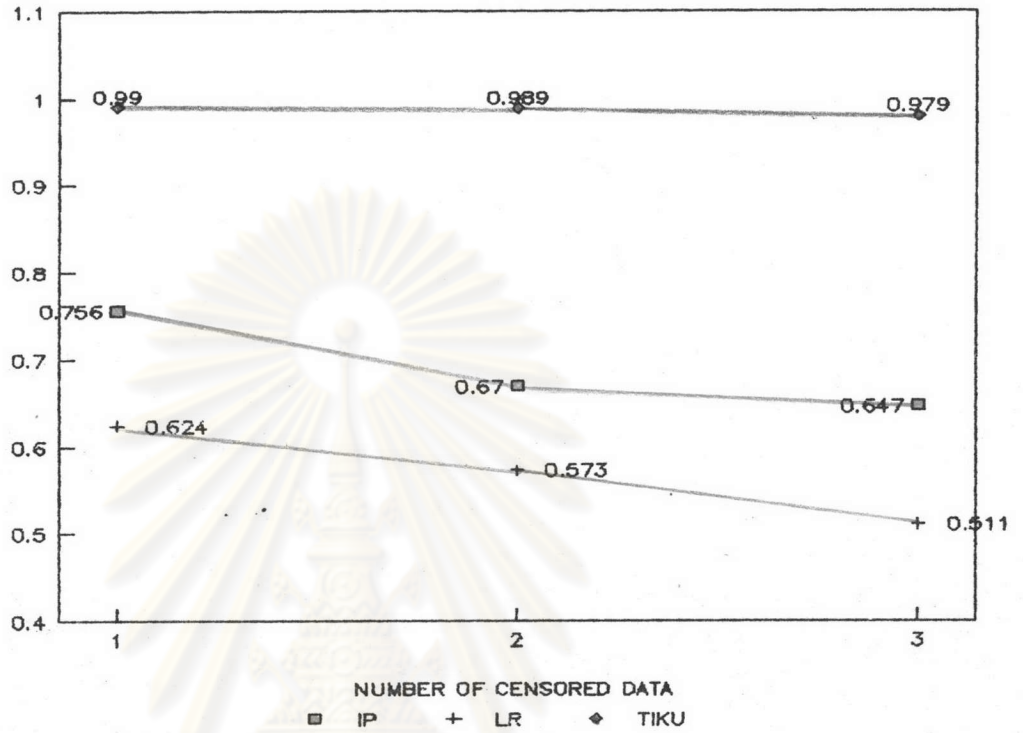
รูปที่ 4.2.27 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=10, พารามิเตอร์แสดงสเกล=5
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

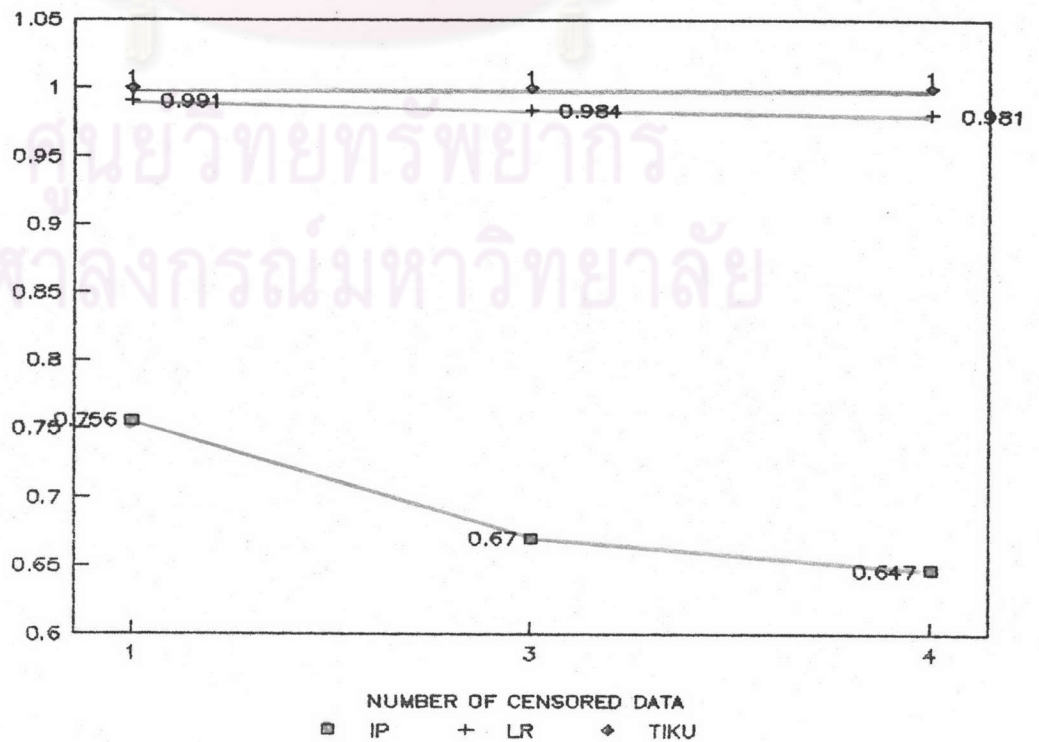
รูปที่ 4.2.28 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=10, พารามิเตอร์แสดงสเกล=5
จำนวนกลุ่มประชากร=2 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.01$

รูปที่ 4.2.29 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=10, พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5
จำนวนประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

รูปที่ 4.2.30 แสดงค่าอำนาจการทดสอบเมื่อขนาดตัวอย่าง=15, พารามิเตอร์แสดงสเกล=0.5
จำนวนกลุ่มประชากร=5 ณ ระดับนัยสำคัญ $\alpha=0.05$

ประวัติผู้วิจัย

นายพิษณุ เจีษาคณ เกิดเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2511 ที่อำเภอเมือง จังหวัด
จันทบุรี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี
ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต(สถิติ) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2532 และ
เข้าศึกษาต่อภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา
2534 โดยได้รับทุนอุดหนุนการศึกษาโครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัยตาม
ความต้องการของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2535

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย